

Κυριακή για την Κυριακή Δ' Λουκά (Αγίων Πατέρων Ζ' Οικ. Συνόδου)

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Το κήρυγμα για την Κυριακή των Αγίων Πατέρων εξέδωσε η Ιερά Μητρόπολη Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας, στο οποίο τονίζει ένεκα της ημέρας ότι “οι άγιοι Πατέρες γνωρίζανε ότι χωρίς το σωστό δόγμα αλλά και χωρίς το σωστό βίο δεν μπορεί να υπάρξει σωστή πνευματική πρόοδος, αληθινή ευτυχία, αιώνια ζωή, και κατά Θεό καταξίωση”.

Αναλυτικά το κήρυγμα:

Εάν ξεφυλλίσουμε αδελφοί μου προσεκτικά το ημερολόγιο της Εκκλησίας μας, θα παρατηρήσουμε ότι τρεις Κυριακές το χρόνο είναι αφιερωμένες σε Πατέρες της Εκκλησίας που έλαβαν μέρος σε οικουμενικές συνόδους. Είναι οι λεγόμενες

Κυριακές των Αγ. Πατέρων.

Πρώτη είναι η μετά την εορτή της Αναλήψεως, όπου εορτάζουμε τους πατέρες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, που έγινε στην Νίκαια της Βιθυνίας και καταδίκασε τον Άρειο, ο οποίος δίδασκε ότι ο Χριστός είναι ένα κτίσμα και όχι Θεός.

Η δεύτερη είναι μέσα στον Ιούλιο, που γιορτάζουμε τους πατέρες της Δ΄ εν Χαλκηδόνι Συνόδου, η οποία καταδίκασε την αίρεση του μονοφυσιτισμού.

Και η τρίτη είναι η σημερινή που εορτάζουμε και τιμούμε τους πατέρες της Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου, που καταδίκασε την εικονομαχία.

Συνεπώς παρατηρούμε ότι η Εκκλησία μας, τρεις Κυριακές το χρόνο, αφιερώνει και τιμά όλους εκείνους τους πατέρες, οι οποίοι από μακρινά μέρη, διανύοντας τεράστιες αποστάσεις, χωρίς να έχουν τα σύγχρονα μεταφορικά μέσα, όπως τρένα, αυτοκίνητα ή αεροπλάνα, περνώντας μέσα από δάση, ερήμους, ληστές, θηρία και χίλιες δυο αντίξοες συνθήκες, συγκεντρωνόταν σε μια πόλη της αυτοκρατορίας για να συζητήσουν τα πιο σοβαρά θέματα της Εκκλησίας. Δεν κάνανε συνεδριάσεις για ν' ασχοληθούν με θέματα μικρά και ασήμαντα, γήινα και εφήμερα, αλλά συγκεντρώνονταν και συνεδρίαζαν πρωτίστως για θέματα πίστεως αλλά και για θέματα που είχαν σχέση με τη ζωή των χριστιανών και της Εκκλησίας μας.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι οι άγιοι Πατέρες γνωρίζανε ότι χωρίς το σωστό δόγμα αλλά και χωρίς το σωστό βίο δεν μπορεί να υπάρξει σωστή πνευματική πρόοδος, αληθινή ευτυχία, αιώνια ζωή, και κατά Θεό καταξίωση.

Η σωστή λοιπόν πίστη από την οποία απορρέει η σωστή ζωή είναι θείο δώρο, θεία αποκάλυψη, θείο αγαθό, πράγμα ουράνιο και τέλειο. Βοηθάει τον άνθρωπο να προσανατολισθεί σωστά στις σχέσεις του με το Θεό και τους συνανθρώπους του· να θεραπεύσει τα πάθη του· να έχει υγεία ψυχική και σωματική. Η σωστή πίστη λέγει ο Απ. Παύλος προς τον μαθητή του Τιμόθεο έχει επαγγελία ζωής, της νυν και της μελλούσης (Α΄ Τιμ. 4,8). Κι αν ακόμη για διαφόρους λόγους χάσουμε τη σωματική μας υγεία, η σωστή πίστη θα μας βοηθήσει να υπομένουμε την νόσο ή τις νόσους που μας κατατρύχουν και να τις εκμεταλλευθούμε ώστε να κερδίσουμε «αιώνιον βάρος δόξης». Ας θυμηθούμε τι λέγει ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός· «Ψυχή και Χριστός σας χρειάζονται· το σώμα σας ας το τηγανίσουν, τα χέρια σας ας τα κόψουν, τα μάτια σας ας τα βγάλουν, τίποτα δεν είναι· τίποτα δεν σας βλάπτει, αν δεν χάσετε το Χριστό και την πίστη σας». Και πράγματι τι έχασαν οι διάφοροι άγιοι που υπέστησαν τα πάντα για την πίστη τους; Εκτός από την πρόσκαιρη και παροδική οδύνη που υπέστησαν χάριν του Χριστού τίποτα το ουσιαστικό και

αξιόλογο. Η δόξα τους αμάραντη και εδώ και στον παράδεισο, η ευτυχία και η χαρά τους αιώνια, η ένωση τους με τον Χριστό συνεχής και μόνιμη.

Πολύτιμο λοιπόν αδελφοί πράγμα η πίστη. Αλλά όλα τα πολύτιμα κινδυνεύουν. Κι όσο πιο πολύτιμα είναι τόσο μεγαλύτεροι είναι και οι κίνδυνοι που τ' απειλούν. Μια και σήμερα λοιπόν εορτάζουμε αυτούς που αγωνίστηκαν για να κρατήσουν την ορθόδοξη πίστη ανόθευτη, ας αναφέρουμε με πολλή συντομία και ποιοι είναι αυτοί που επιβουλεύονται την πίστη και την χριστιανική ζωή;

Και πρώτα απ' όλα είναι η απιστία.

Η απιστία εμφανίσθηκε στον παράδεισο και κατέλαβε τους πρωτόπλαστους οι οποίοι απίστησαν στο Θεό και πίστευσαν στον διάβολο. Έκτοτε συνυπάρχει μετά των ανθρώπων και θα υφίσταται μέχρι την Β' Παρουσία, απειλώντας ενίοτε και τους εκλεκτούς. Η απιστία κρύβεται κάτω από την τέχνη, τη φιλοσοφία, τα αντιχριστιανικά ήθη και έθιμα, τη νομοθεσία, την παιδεία. Ειδικά στην εποχή μας εν ονόματι της ανεξιθρησκείας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου επιχειρείται ο εξοβελισμός κάθε τι που θυμίζει τον Χριστό και την Εκκλησία του.

Δεύτερος εχθρός της πίστεως είναι η αίρεση.

Δηλαδή η διεστραμμένη πίστη. Είναι η πίστη κατά τα ανθρώπινα μέτρα και τις αντιλήψεις. Μαζί με την απιστία αποτελούν την λεγόμενη «εθελοθρησκεία» όπως λέγει ο απ. Παύλος. Μια θρησκεία δηλαδή που δεν πείθεται στην Θεία Αποκάλυψη. Μια θρησκεία φτιαγμένη κατά τα γούστα του ανθρώπου και τις μεθοδεύσεις του διαβόλου. Η αίρεση είναι τα ζιζάνια που σπείρει ο πονηρός εκεί που πέφτει ο θείος σπόρος για να τον καταστρέψει (Ματθ.13,24-30).

Τρίτος και τελευταίος εχθρός της Πίστεως είναι ο συγκρητισμός.

Η προσπάθεια δηλαδή να εντοπίζουμε μόνο τα κοινά σημεία μεταξύ των διαφόρων Χριστιανικών ομολογιών και των διαφόρων θρησκειών και να παραθεωρούμε τις διαφορές μεταξύ των ομολογιών και θρησκειών. Οι συγκρητιστές βλέπουν τα κοινά σημεία, «τα οποία υπάρχουν ούτως ή άλλως σε όλες τις υπόλοιπες θρησκείες και δεν βλέπουν τις θεολογικές διαφορές που όμως αυτές λυτρώνουν αληθινά τον άνθρωπο» (Μητροπολίτης Ναυπάκτου Ιερόθεος).

Γι' αυτό οι πατέρες που εορτάζουμε σήμερα όσων και των άλλων συνόδων αγωνίστηκαν σθεναρά για την ορθή πίστη, αντιμετώπισανε την αίρεση, ξεκαθάρισαν ότι δεν μπορεί να δέχεται ο χριστιανός τον συγκρητισμό. Κι όπως αδελφοί μου τιμάμε αυτούς που μας χάρισαν την εθνική ελευθερία και ανεξαρτησία έτσι πρέπει και να τιμούμε και αυτούς που μας ελευθέρωσαν από την

σκλαβιά της απιστίας, της αιρέσεως, του συγκρητισμού και να κρατήσουμε σώο και αβλαβή τον θησαυρό που μας παρέδωσαν.

Οι άγιοι Πατέρες είναι η συνέχεια του καλού Σπορέα που ακούσαμε σήμερα στο Ευαγγέλιο. Η μεγαλύτερη τιμή που μπορούμε να κάνουμε είναι να έχουμε πάντοτε ανοικτά τα αυτιά μας και την καρδιά μας, με ευαισθησία, ταπείνωση και πνεύμα μαθητείας στον λόγο της Εκκλησίας. Και τότε, ακόμη και πετρώδεις, ή χιλιοπατημένος δρόμος ή και ακανθώδεις να είναι η ψυχή μας γίνεται γη καλή και αγαθή, έτοιμη να δεχθεί τον πολύτιμο σπόρο που θα δώσει καρπό εκατονταπλάσιονα τόσο στην παρούσα όσο και στην μέλλουσα ζωή, Αμήν.